ZARZĄDZENIE NR 502
PREZYDENTA MIASTA
PIOTRKOWA TRYBUNALSKIEGO
z dnia 17 lipca 2015 r.

w sprawie procedury postępowania w przypadku udzielania i otrzymania pomocy publicznej.

Na podstawie art.33 ust. 1, 3 i 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz.594 z późn. zm.) **zarządzam, co następuje:**

§ 1

1. Wprowadzam do stosowania w Urzędzie Miasta Piotrkowa Trybunalskiego i jednostkach organizacyjnych Miasta Piotrkowa Trybunalskiego Procedury postępowania przy udzielaniu pomocy publicznej podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą oraz w przypadku otrzymania przez Miasto Piotrków Trybunalski środków publicznych stanowiących pomoc publiczną – określając obowiązki pracowników Urzędu Miasta i jednostek organizacyjnych w tym zakresie.
2. Procedury, o których mowa w ust.1 zostały określone w załączniku do Zarządzenia.

§ 2

Wykonanie Zarządzenia powierza się dyrektorom i kierownikom biur, kierownikom referatów, samodzielnym stanowiskom Urzędu Miasta Piotrkowa Trybunalskiego oraz kierownikom jednostek organizacyjnych Miasta Piotrkowa Trybunalskiego, każdemu według kompetencji.

§ 3

Traci moc Zarządzenie Nr 597 Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego z dnia 31 grudnia 2012 r..

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PREZYDENT MIASTA
Piotrkowa Trybunalskiego
Krzysztof Chojniak

Załącznik do Zarządzenia Nr 302
Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
z dnia 17.04.2015 r. w sprawie procedury postępowania w przypadku udzielania i otrzymania pomocy publicznej.

Procedury postępowania w przypadku udzielania i otrzymania pomocy publicznej

1. Podstawy prawne dotyczące pomocy publicznej

1.1. Problematykę pomocy publicznej w Polsce od 1 maja 2004 r., czyli daty naszego przystąpienia do Unii Europejskiej (UE) reguluje obowiązujące bezpośrednio prawo wspólnotowe, które wyznacza zasady udzielania pomocy publicznej oraz prawo krajowe określające zasady postępowania w sprawach dotyczących pomocy publicznej państwa.
Znaczenie pomocy publicznej w gospodarce krajowej, lokalnej (samorządowej) stale rośnie, zwłaszcza pomocy horyzontalnej. Związane to jest z założeniami Strategii Lizbońskiej, która stawia na innowacyjność i wiedzę. Problematyka zawarta w niniejszych procedurach przybliża zagadnienia pomocy publicznej w zarysie (w szczególności pomocy de minimis) oraz definiuje tryb postępowania służb pracowniczych Urzędu Miasta Piotrkowa Trybunalskiego w przypadku jej udzielania bądź otrzymania. Podstawowym aktem normatywnym prawa UE regulującym zasady i warunki dopuszczalności pomocy publicznej jest Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz Rozporządzenia, Komunikaty, Wytyczne, Zasady Ramowe, Dyrektywy, Obwieszczenia, a także Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości i Sądów I Instancji. Regulację powyższych zagadnień w prawie krajowym stanowi ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.), która wraz z rozporządzeniami wykonawczymi określa kwestie proceduralne i sprawozdawcze związane z udzielaniem i monitorowaniem pomocy publicznej.

1.2. Podstawowe informacje dotyczące zagadnień pomocy publicznej dostępne są na stronach internetowych (krajowych i wspólnotowych): http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid, www.nfosigw.gov.pl, www.funduszeeuropejskie.gov.pl, www.mrr.gov.pl, www.minrol.gov.pl, www.uokik.gov.pl.

1.3. **Podstawowe regulacje prawne krajowe i wspólnotowe** (proceduralne) dotyczące zagadnień pomocy publicznej są następujące: ustawa z dnia 30.04.2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz.404 ze zm.), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 326, z dnia 26.10.2012 r.), Rozporządzenie RM z dnia 30.06.2014 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej na lata 2014-2020 (Dz. U. z 2014 r. poz. 878), Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18.12.2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z dnia 24.12.2013 r.), Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 360/2012 z dnia 15.04.2012 r. w sprawie stosowania art.107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu UE do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorcom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 114 z dnia 26.04.2012 r.), Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz.311 ze zm.), Wytyczne Wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z dnia 01.10.2004 r.), Rozporządzenie Komisji (UE) NR 651/2014 z dnia 17.06.2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. L 187 z 26.06.2014 r.), Rozporządzenie RM z dnia 11.08.2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz. U. Nr 194, poz.1983 ze zm.), Komunikat KE w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. U. C 14 z 19.01.2008), Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie zaświadczeń o pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. z 2007 r. Nr 53, poz.354 ze zm.).

1.4. **Podstawowe przepisy krajowe, które stanowią podstawy udzielania pomocy publicznej** przez Miasto, w szczególności są to: ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz.613), ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r.,

poz.885 z późn. zm.), ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz.849 z późn. zm.), ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r., poz.782), ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r., Nr 127, poz.721 z późn. zm.), ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz.2572, z późn. zm.), ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz.627 z późn. zm.), ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości (Dz. U. z 2012 r., poz.83 z późn. zm.).

2. Podstawowe definicje

2.1. **Pomoc publiczna** to przysporzenie korzyści finansowych określonemu przedsiębiorcy w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Zgodnie z art.107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 326 z 26.10.2012 r.) z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. W celu rozstrzygnięcia, czy konkretne wsparcie finansowe stanowi pomoc publiczną należy ocenić, czy w konkretnym przypadku zostały spełnione wszystkie przesłanki określone w art.107 TFUE, a mianowicie:

a. **Pomoc dotyczy przedsiębiorcy**, czyli podmiotu oferującego towar i/lub usługi na rynku bez względu na formę organizacyjną i prawną jej prowadzenia, sposób finansowania, wielkość, występowanie zarobkowego charakteru działalności itd., (art.1 Załącznika do Zalecenia Komisji – Dz. Urz. UE L 124 z dnia 20.05.2003 r.)
Przedsiębiorca to np.: przedsiębiorca wg prawa krajowego (np. spółka z o.o., spółka akcyjna), organizacja pozarządowa, jednostka samorządu terytorialnego, osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą na własny rachunek oraz firmy rodzinne zajmujące się rzemiosłem lub inną działalnością, a także spółki lub konsorcja prowadzące regularną działalność gospodarczą.
Jednostka samorządu terytorialnego (JST) prowadząca działalność polegającą np. na wynajmie nieruchomości (lokali użytkowych) w celach komercyjnych traktowana jest, jako przedsiębiorstwo publiczne i tym samym może być „beneficjentem pomocy publicznej";

b. **Pomoc jest transferowana przy użyciu zasobów publicznych** (zasoby/środki finansowe, zasoby majątkowe/rzeczowe). Przepisy dotyczące zasad udzielania pomocy publicznej dotyczą tylko tych działań, które wiążą się z użyciem zasobów publicznych przez władze centralne, samorządowe, banki, fundacje itd. Zasobami publicznymi są nie tylko środki finansowe, ale również zasoby majątkowe. O transferze zasobów publicznych można mówić wyłącznie wtedy, kiedy następuje przepływ tych zasobów między dwoma odrębnymi podmiotami np. podmiot publiczny – podmiot publiczny, spółka prawa handlowego – podmiot publiczny (tj. Skarb Państwa, JST);

c. **Powoduje uzyskanie korzyści ekonomicznej i przysporzenia,** czyli wymiernej korzyści, której przedsiębiorca nie mógłby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych.
Świadczenie nieodpłatne - korzyść finansowa bez stosownego świadczenia wzajemnego, np.: zwolnienie z podatku od nieruchomości, umorzenie zaległości podatkowej, dotacja;
Świadczenie odpłatne - świadczenie odpłatne ze świadczeniem wzajemnym, lecz na warunkach korzystniejszych na rynku (np.: sprzedaż gruntu gminy poniżej cen rynkowych, pożyczka z preferencyjnym oprocentowaniem, sprzedaż przedsiębiorstwa państwowego poniżej ceny rynkowej.
Przez przysporzenie należy rozumieć wszelką korzyść ekonomiczną, pojęcie „ przysporzenia" jest więc szersze niż pojęcia „przychód" czy też „zysk". Przykładowo - udzielenie przez budżet państwa gwarancji kredytowej danemu przedsiębiorcy nie skutkuje powstaniem u tego przedsiębiorcy przychodu ani tym bardziej zysku; jednakże gwarancja ta stanowi dla przedsiębiorcy korzyść ekonomiczną - dzięki niej może on otrzymać kredyt, którego w przeciwnym razie by nie otrzymał. Przesłanką wystąpienia pomocy publicznej nie jest jakiekolwiek przysporzenie, lecz jedynie takie przysporzenie, które następuje na warunkach korzystniejszych, niż rynkowe.

d. **Wystąpienie selektywności** tj. uprzywilejowania określonego przedsiębiorstwa np. ograniczenie pomocy do danego terytorium, sektora gospodarki, wielkości przedsiębiorstw lub niektórych towarów/gałęzi produkcji.
W przypadku infrastruktury o charakterze otwartego, nie dyskryminacyjnego dostępu (na równych zasadach dla wszystkich zainteresowanych podmiotów) nie wystąpi pomoc publiczna. Pomoc publiczna wystąpi, jeśli infrastruktura służy ograniczonej liczbie przedsiębiorstw bądź jest udostępniana na zasadach dyskryminujących (różnicowanie warunków korzystania z infrastruktury w zależności od podmiotu).
Transfer zasobów publicznych jest selektywny, gdy uprzywilejowuje określone podmioty lub wytwarzanie określonych dóbr, faworyzuje określone podmioty. W szczególności pomocą publiczną może być transfer zasobów publicznych dokonany na rzecz podmiotów takich jak organizacje pozarządowe (stowarzyszenia, fundacje etc.), a nawet jednostki samorządu terytorialnego (wykonujące działalność gospodarczą w formie zakładu budżetowego).
A zatem selektywność - to pomoc publiczna skierowana w stosunku do:
   - konkretnego i określonego podmiotu gospodarczego,
   - grupy podmiotów działającej w określonym sektorze gospodarki,
   - podmiotów gospodarczych działających w określonym regionie kraju,
   - produkcji lub obrotu określonymi rodzajami towarów lub usług;

e. **Wiąże się z zakłóceniem lub groźbą zakłócenia konkurencji.** Oznacza to, że każdy, kto otrzymuje pomoc od Państwa i prowadzi działalność gospodarczą (poza działalnością monopoli naturalnych) napotyka lub może napotkać na potencjalnego konkurenta, a co za tym idzie, każde wsparcie może potencjalnie konkurencję zakłócić. Zakłócenie konkurencji dotyczy zarówno aktualnie istniejącej konkurencji jak i zakłóceń w zakresie konkurencji potencjalnej (np. gdy dany środek pomocowy będzie skutkował innymi trudnościami w wejściu na rynek dla przedsiębiorstw, które dopiero zechcą w nim uczestniczyć).

f. **Ma wpływ na handel wewnątrzwspólnotowy.** Są to szeroko rozumiane aspekty międzynarodowej wymiany gospodarczej w tym: przepływy kapitału na obszarze UE.
Kwestie wpływu na handel są rozpatrywane indywidualnie.
W warunkach jednolitego rynku europejskiego stosunkowo rzadko występują sytuacje, w których wsparcie udzielone danemu podmiotowi, wykonującemu działalność w warunkach konkurencji, nie wywarłoby w ogóle takiego wpływu. Niemniej jednak, jeśli można z całą pewnością stwierdzić, że podmiot, do którego transferowane są zasoby publiczne, działa wyłącznie na rynku lokalnym, to taki transfer nie stanowi pomocy publicznej.
Uznanie, że dany środek nie ma wpływu na wewnątrzwspólnotową wymianę handlową, wymaga przede wszystkim wykazania, że:
   - pomoc nie prowadzi do przyciągnięcia inwestycji do danego regionu,
   - towary wytwarzane/usługi świadczone przez beneficjenta mają charakter lokalny lub ich atrakcyjność jest ograniczona do określonego obszaru geograficznego,
   - wpływ na konsumentów z sąsiednich państw członkowskich jest jedynie marginalny,
   - udział rynkowy beneficjenta jest minimalny bez względu na zastosowaną definicję rynku właściwego oraz beneficjent nie należy do większej grupy przedsiębiorstw.

2.2 **Przedsiębiorstwo** – każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną.

2.3 **Wielkość przedsiębiorstwa** (podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną) – kwestię tę reguluje Rozporządzenie Komisji (UE) NR 651/2014 z dnia 17.06.2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) – Dz. Urz. L 187 z 26.06.2014;

- mikroprzedsiębiorstwo - ilość pracowników < 10 osób oraz roczny obrót lub suma bilansowa ≤ 2 mln €;
- małe przedsiębiorstwo - ilość pracowników < 50 osób oraz roczny obrót lub suma bilansowa ≤ 10 mln €;
- średnie przedsiębiorstwo - ilość pracowników < 250 osób oraz

roczny obrót ≤ 50 mln €,
lub suma bilansowa ≤ 43 mln €;

- inne przedsiębiorstwo - ilość zatrudnionych ≥ 250 osób;
  roczny obrót > 50 mln €,
  suma bilansowa > 43 mln €;

Uwaga: Nie można uznać przedsiębiorstwa za małe lub średnie przedsiębiorstwo (dalej: MŚP), jeżeli 25% lub więcej kapitału lub praw głosu kontroluje bezpośrednio lub pośrednio, wspólnie lub indywidualnie, co najmniej jeden organ państwowy.

2.4 **Test prywatnego inwestora – MEIP** (tzw. Market Economy Investor Principle) – jest instrumentem służącym do stwierdzenia, czy dane działanie państwa lub pośrednika go reprezentującego stanowi pomoc publiczną. Sprowadza się do udzielenia odpowiedzi na następujące pytanie: czy państwo zachowuje się jak prywatny inwestor, motywujący swe działania chęcią osiągnięcia zysku? W przypadku odpowiedzi negatywnej, można stwierdzić wystąpienie pomocy publicznej. Przeprowadzenie testu prywatnego inwestora jest zadaniem złożonym, wymaga porównania warunków dotyczących badanej sytuacji z podobnymi sytuacjami, w jakie zaangażowane są prywatne firmy. Pochodną testu prywatnego inwestora jest test prywatnego wierzyciela. Poza odmienną nazwą istota tego testu jest niezmieniona – służy ustaleniu, czy państwo występujące w roli wierzyciela zachowuje się jak prywatna instytucja nastawiona na zysk. Z testem prywatnego inwestora wiąże się zjawisko optymalizacji ściągalności podatków i opłat. Organy udzielające pomocy sprawdzają, czy konieczność rozłożenia na raty lub odroczenia zapłaty podatków i opłat jest skutkiem poważnych problemów przedsiębiorcy, czy też wyjątkową okolicznością, spowodowaną przez czynniki zewnętrzne. W drugim przypadku mamy do czynienia z optymalizacją, w pierwszym zaś z pomocą publiczną.

3. Formy pomocy i rodzaje pomocy

3.1 Formy pomocy

3.1.1 Pomoc publiczna może być udzielana w wielu formach, wśród których najprostszą jest dotacja, zwana też czasami subsydium. Dotacja to forma najczystsza – dokładnie wiadomo, kto, kiedy i ile dokładnie otrzymał środków. W Polsce dominującą formę pomocy stanowią instrumenty podatkowe takie jak: umorzenie, rozłożenie na raty, obniżenia podstawy opodatkowania, zastosowanie preferencyjnej stawki podatkowej, odroczenie terminu płatności. Analogiczne operacje przeprowadzane są przy kredytach: preferencje mogą dotyczyć wysokości odsetek, terminu spłaty, wielkości i sposobu zabezpieczenia. Pomocą może także być udzielenie gwarancji lub poręczenia, sprzedaż dóbr czy usług poniżej ceny rynkowej, czy też złożenie zamówienia publicznego. W takich mniej oczywistych sprawach do stwierdzenia istnienia pomocy służy instrument zwany ***testem prywatnego inwestora (MEIP**, o którym mowa w pkt 2.4)*.

3.1.2 Środki finansowe stanowiące pomoc publiczną mogą przybierać różne formy. Rodzaje form udzielania pomocy publicznej zostały określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 sierpnia 2008 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej, informacji o nieudzieleniu takiej pomocy oraz sprawozdań o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach świadczeń należnych na rzecz sektora finansów publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 153, poz.952 ze zm.).

Do najczęściej stosowanych form udzielania pomocy publicznej przez Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego należą:

- dotacja,
- refundacja,
- zwolnienie z podatku,
- zwolnienie z opłaty,
- umorzenie zaległości podatkowej wraz z odsetkami,
- umorzenie odsetek od zaległości podatkowej,
- umorzenie opłaty (składki, wpłaty),
- umorzenie odsetek za zwłokę z tytułu opłaty (składki, wpłaty),

- umorzenie kar,
- oddanie do korzystania mienia będącego własnością Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków na warunkach korzystniejszych dla przedsiębiorcy od oferowanych na rynku,
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- wniesienie kapitału,
- odroczenie terminu płatności podatku,
- odroczenie terminu płatności zaległości podatkowej wraz z odsetkami,
- rozłożenie na raty płatności podatku,
- rozłożenie na raty płatności zaległości podatkowej wraz z odsetkami,
- odroczenie terminu płatności opłaty (składki, wpłaty),
- rozłożenie na raty opłaty (składki, wpłaty),
- odroczenie terminu płatności kary,
- rozłożenie na raty kary,
- poręczenie.

3.1.3 Pomoc publiczna, jaką może otrzymać przedsiębiorca jest udzielana w różnych formach. W celu obliczenia wartości pomocy publicznej stosuje się sposoby określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11.08.2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz. U. Nr 194, poz.1983 z późn. zm.).

3.2 Kategorie pomocy publicznej

3.2.1 **Pomoc de minimis** jest szczególnym przypadkiem pomocy publicznej, który jest ściśle uregulowany przez przepisy wspólnotowe. Zgodnie z zasadą prawa rzymskiego *de minimis non curat lex* (prawo nie troszczy się o drobiazgi), pomoc o niewielkich rozmiarach nie powoduje naruszenia konkurencji na rynku. Oznacza to, że pomoc *de minimis* to forma pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom, w ramach której, przyjęto założenie, że ze względu na swoją wartość nie powoduje ona zakłócenia konkurencji w wymiarze wspólnotowym. W związku z powyższym, nie stanowi ona de facto pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a w konsekwencji nie podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej.

Pomoc de minimis ma na celu wspieranie lokalnego rozwoju gospodarczo-społecznego.
Zasady udzielania pomocy de minimis określa *Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis*.
W myśl tych przepisów, łączna wartość pomocy *de minimis* dla jednego przedsiębiorstwa nie może przekroczyć równowartości 200 tys. € brutto w okresie trzech lat kalendarzowych, a w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu drogowego towarów – 100 tys. €. Przez jedno przedsiębiorstwo należy rozumieć wszystkie jednostki gospodarcze, które są ze sobą powiązane, co najmniej jedną z relacji opisanych w art.2 ust.2 rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013.
W przypadku pomocy de minimis w rolnictwie wartość łącznie z wartością innej pomocy de minimis w rolnictwie, otrzymanej przez beneficjenta w sektorze rolnictwa w okresie trzech kolejnych lat budżetowych nie przekracza 15 tys. € (rozporządzenie KE nr 1408/2013).
Całkowita wartość pomocy de minimis przyznanej jednemu przedsiębiorcy wykonującemu usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym przez dowolny okres trzech lat budżetowych nie może przekroczyć 500 tys. € (Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 360/2012 z dnia 15.04.2012 r. w sprawie stosowania art.107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu UE do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorcom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym). Pomoc de minimis na podstawie powyższego rozporządzenia można łączyć z pomocą de minimis na podstawie innych rozporządzeń o pomocy de minimis do pułapu maksymalnie 500 tys.€.

Dokonując oceny wniosku przedsiębiorcy, należy wziąć pod uwagę bieżący rok kalendarzowy oraz dwa poprzednie lata.
Nie ma znaczenia forma pomocy, źródło jej pochodzenia ani cel, na jaki została wykorzystana - do ogólnej puli wliczane są wszystkie środki uzyskane przez danego przedsiębiorcę, jako pomoc *de minimis* w badanym okresie.

Przedsiębiorców ubiegających się o pomoc de minimis obowiązują pewne ograniczenia.
Nie można łączyć jej, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, z pomocą o innym przeznaczeniu (np. pomocą regionalną), jeśli doprowadziłoby to do przekroczenia dopuszczalnej intensywności tej pomocy.
Pomoc *de minimis* może być udzielana jedynie w formach przejrzystych, czyli takich w stosunku, do których nie ma konieczności szacowania ryzyka dla obliczenia wartości pomocy.
Pomoc *de minimis* nie może być wydatkowana na zakup środków transportowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności w zakresie transportu drogowego towarów.

Zasada *de minimis* w ramach w/w rozporządzenia nr 1407/2013 nie ma zastosowania w odniesieniu m.in. do przedsiębiorstw zajmujących się produkcją pierwotną produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu, sektora rybołówstwa i akwakultury, pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywożeniem do państw trzecich lub państw członkowskich oraz pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.
Natomiast zasady dopuszczalności pomocy de minimis w sektorze rolnym w odniesieniu do produkcji podstawowej produktów rolnych określa Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie zastosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym, natomiast w sektorze rybołówstwa i akwakultury - Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 717/2014 z dnia 27.06.2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z dnia 28.06.2014 r.).

Podmiot udzielający pomocy z urzędu (bez konieczności składania w tym zakresie wniosku przez beneficjenta pomocy) wydaje zaświadczenie o przyznanym wsparciu stwierdzające jego charakter i określające m.in. dzień i wartość udzielonej pomocy *de minimis*, a także dane identyfikujące organ udzielający pomocy i beneficjenta oraz podstawę prawną udzielenia pomocy. Zaświadczenie powinno być wydane beneficjentowi w dniu udzielenia pomocy (np. w dniu podpisania umowy, na podstawie której, przedsiębiorca nabył prawo do pomocy lub wraz z decyzją organu udzielającego pomocy).

Pomoc *de minimis* może być udzielana zarówno w trybie programu pomocowego, jak i pomocy indywidualnej. W przypadku nadużycia pomocy przewidziane są procedury jej zwrotu (patrz pkt 4.4).

Aktami prawa miejscowego w Mieście Piotrków Trybunalski odnoszącym się do tematyki pomocy de minimis są uchwały zamieszczone na stronie www.piotrkow.pl, w zakładce BIP.

3.2.2 Pomoc regionalna

Pomoc regionalna jest udzielana w celu wyrównywania różnic w rozwoju poszczególnych regionów w ramach całej Unii. Za zgodną ze wspólnym rynkiem (zgodnie z art.107 ust. 3 lit. a TFUE) może zostać uznana pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia. W związku z tym pomoc ta ma za główny cel wspieranie ekspansji przedsiębiorstw w regionach słabiej rozwiniętych. Pomoc ta może być przyznana tylko wtedy, gdy beneficjent jeszcze przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu złożył wniosek o przyznanie pomocy publicznej o charakterze regionalnym, a organ odpowiedzialny za zarządzanie programem tej pomocy potwierdził następnie na piśmie, że projekt kwalifikuje się do pomocy, ponieważ spełnia jego kryteria.
Pomoc publiczna przyznawana na podstawie art.107 ust.3 TFUE jest *pomocą regionalną.* Wytyczne Wspólnotowe w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2014-2020 (Dz. Urz. UE C 209 z dnia 27.07.2013 r.) są dokumentem, w którym Komisja Europejska w szczególności:

- określa regiony, w których może być udzielana *pomoc regionalna* (wszystkie województwa spełniają unijny warunek tj. PKB w przeliczeniu na jednego mieszkańca jest niższy od średniej wspólnotowej; intensywność maksymalnej pomocy dla woj. łódzkiego wynosi do 35% wydatków kwalifikowanych – inwestycji, ponieważ PKB w przeliczeniu na jednego mieszkańca wynosi 55% średniego PKB na jednego mieszkańca UE);
- określa szczegółowe przeznaczenia *pomocy regionalnej* – może to być pomoc na nową inwestycję tzw. inwestycję początkową, pomoc operacyjną, pomoc dla przedsiębiorstw

rozpoczynających działalność, na wspieranie innowacyjności, na projekty badawczo – rozwojowe itp.;
- określa szczegółowe warunki udzielania *pomocy regionalnej* dla każdego z przeznaczeń wymienionych w rozporządzeniu.

W świetle wytycznych KE pomoc regionalna może być przeznaczana na realizację inwestycji początkowych (np. utworzenie nowego zakładu, zmiana procesu produkcyjnego – przejście na nowe produkty wymagające poniesienia znaczących nakładów zmieniających całościowo dotychczasowy proces produkcyjny itd.) Wkład własny w przypadku ww. inwestycji początkowych musi wynosić, co najmniej 25% kosztów kwalifikowanych. *Pomoc regionalna* może być udzielana jedynie w zakresie wynikającym z zatwierdzonej przez Komisję nowej mapy *pomocy regionalnej*. W warunkach krajowych ustalenia mapy *pomocy regionalnej* dokonała Rada Ministrów w formie rozporządzenia. Formalną podstawę wydania rozporządzenia Rady Ministrów stanowią przepisy art. 10 ust. 2 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.).
Wykluczone z *pomocy regionalnej* są m.in.:
- sektor transportu,
- sektor hutnictwa żelaza i stali,
- sektor włókien syntetycznych,
- sektor leśnictwa,
- sektor rybołówstwa i akwakultury,
- przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji, czyli zagrożone w rozumieniu właściwych przepisów unijnych dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację,
- rolnictwo w zakresie działalności związanej z produkcją pierwotną produktów,
- porty lotnicze,
- wytwarzanie energii, jej dystrybucja i infrastruktura.

3.2.3 Pomoc sektorowa

Pomoc sektorowa to wsparcie udzielane przedsiębiorstwom zaliczanym do tzw. sektorów wrażliwych. Dopuszczalność pomocy sektorowej określana jest na podstawie przynależności danego przedsiębiorstwa do sektora, do którego pomoc ta jest adresowana. Dotyczy głównie tzw. sektorów wrażliwych, czyli takich, gdzie występują problemy z nadwyżkami mocy produkcyjnych oraz wymagających kapitałochłonnych inwestycji. Podstawowym warunkiem udzielania pomocy w sektorach uznanych za wrażliwe jest wiarygodny i konsekwentnie realizowany program restrukturyzacji tak, aby pomoc była celowa, ograniczona w czasie i stopniowo zmniejszana. Każda pomoc sektorowa musi mieć charakter doraźny i wyjątkowy. W związku z tym, że pomoc sektorowa ma zdecydowanie niekorzystny wpływ na konkurencję na rynku unijnym jest najmniej preferowaną obecnie kategorią pomocy publicznej.
Do sektorów wrażliwych należą:
- sektor motoryzacyjny,
- hutnictwo żelaza i stali,
- węglowy,
- włókien syntetycznych,
- stoczniowy,
- rolny, rybołówstwa i rybactwa,
- sektor transportowy.

3.2.4 Pomoc horyzontalna

Pomoc publiczna w ramach tej kategorii nastawiona jest na pewne określone cele. Jej udzielenie nie jest uzależnione od regionu, w którym beneficjent pomocy prowadzi działalność.
Mogą się o nią starać wszystkie przedsiębiorstwa z różnych branż.
Dopuszczalna jest pomoc (6 kategorii) przeznaczona na:

- restrukturyzację przedsiębiorstw oraz pomoc doraźną (może być udzielona wyłącznie przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw),

- prace badawczo-rozwojowe (udzielana na pomoc na projekty badawczo-rozwojowe, pomoc na pokrycie kosztów praw własności przemysłowej dla małych i średnich przedsiębiorstw, pomoc na techniczne studia wykonalności, pomoc na działalność badawczo-rozwojową w sektorach rolnictwa i rybołówstwa, pomoc dla młodych innowacyjnych przedsiębiorstw, pomoc na usługi doradcze w zakresie innowacji i usługi wsparcia innowacji oraz pomoc na tymczasowe zatrudnienie wysoko wykwalifikowanego personelu),
- utrzymanie poziomu zatrudnienia lub utworzenie nowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach (m.in. tworzenie nowych miejsc pracy, rekrutacja pracowników znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji oraz rekrutacja niepełnosprawnych),
- rozwój małych i średnich przedsiębiorców (pomoc udzielona wyłącznie podmiotom z sektora MŚP i może być udzielana na obszarach objętych pomocą regionalną; m.in. pomoc na rzecz małych przedsiębiorstw nowo utworzonych przez kobiety, pomoc na usługi doradcze oraz udział małych i średnich przedsiębiorstw w targach),
- ochronę środowiska (zasady tej kategorii uregulowane są w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz. Urz. UE C 82 z 01.04.2008r.; m.in. przeznaczona na oszczędność energii, wsparcie inwestycji mających na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń, produkcję energii ze źródeł odnawialnych),
- szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw (pomoc może być przeznaczona na szkolenia specjalistyczne lub ogólne).

3.2.5 Wyłączenie blokowe

Kwestię przyznawania **pomocy w ramach wyłączeń grupowych** reguluje *Rozporządzenie Komisji (UE) NR 651/2014 z dnia 17.06.2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. L 187 z 26.06.2014 r.)* . Odnosi się ono do następujących kategorii wsparcia:

- pomocy regionalnej;
- pomocy inwestycyjnej i na zatrudnienie dla MŚP;
- pomocy na zakładanie przedsiębiorstw przez kobiety;
- pomocy na ochronę środowiska;
- pomocy na usługi doradcze dla MŚP i udział MŚP w targach;
- pomocy w formie kapitału podwyższonego ryzyka;
- pomocy na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną;
- pomocy szkoleniowej;
- pomocy dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych.

Udzielanie pomocy w ramach wyłączenia blokowego może nastąpić bez zbędnej zwłoki tj. po ustanowieniu przez państwo członkowskie środka pomocowego. Projekty programów pomocowych przewidujących przyznanie wsparcia w ramach wyłączeń grupowych wymagają opinii Prezesa UOKiK. W swojej opinii Prezes stwierdza, czy projekt spełnia przesłanki pomocy publicznej, czy jest zgodny z zasadami wspólnego rynku oraz proponuje ewentualne zmiany. Programy te, co do zasady nie podlegają obowiązkowi notyfikacji i uzyskania akceptacji Komisji. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy o dokonanie takiej notyfikacji wystąpi podmiot opracowujący program pomocowy lub podmiot udzielający pomocy np. w celu uzyskania pewności prawnej. Komisja Europejska w ramach prowadzonego monitoringu może sprawdzać, czy pomoc udzielana w ramach wyłączeń grupowych jest zgodna z odpowiednimi regulacjami (obecnie głównie z rozporządzeniem Nr 800/2008).

4. Obowiązki pracowników w przypadku udzielania i otrzymania pomocy publicznej

4.1 Obowiązki pracownika przy udzielaniu pomocy

4.1.1 Za prawidłowe przygotowanie decyzji o udzieleniu pomocy publicznej odpowiadają kierownicy jednostek organizacyjnych, dyrektorzy biur, kierownicy biur i referatów oraz samodzielne stanowiska.

4.1.2 Pracownik prowadzący sprawę (np.: rozpatrujący sprawę klienta, opracowujący uchwałę, przygotowujący Specyfikację Istotnych Warunków Zamówienia - SIWZ), sprawdza czy planowane działanie spełnia przesłanki pomocy publicznej określone w pkt 2.1 (a-f).

4.1.3 W przypadku wystąpienia wszystkich przesłanek pomocy publicznej, pracownik przygotowuje projekt decyzji, uchwały itp. o przyznaniu pomocy oraz formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis lub inną niż de minimis (Dz. U. z 2010 r. Nr 53, poz.311 i 312 ze zm.), jej formy, przeznaczenia, wielkości, czasu trwania. Następnie pracownik uzyskuje akceptację (wyrażenie stanowiska) radcy prawnego w terminie 7 dni, co do zgodności planowanej pomocy publicznej z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie. Stanowisko to w określonych przypadkach[1] powinno zawierać informacje o obowiązku opiniowania bądź notyfikacji projektu pomocy publicznej przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) lub ministra właściwego ds. rolnictwa.

4.1.4 Do czasu wyrażenia stanowiska przez radcę prawnego o zgodności planowanej pomocy publicznej z obowiązującymi przepisami prawa oraz w przypadku konieczności uzyskania opinii Prezesa UOKiK bądź notyfikacji projektu pomocy publicznej przez KE, do czasu uzyskania zgody tych organów, udzielenie pomocy jest niedozwolone.

4.1.5 Pracownik opracowujący projekt decyzji o przyznaniu pomocy, oblicza wartość udzielanej pomocy publicznej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz. U. Nr 194 poz. 1983 z późn. zm.). W zakresie pomocy de minimis przygotowuje również zaświadczenie według wzoru podanego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie zaświadczeń o pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. z 2007r. Nr 53, poz.354 ze zm.), które w imieniu organu udzielającego pomocy, podpisuje kierownik komórki organizacyjnej zajmującej się udzieleniem pomocy. W przypadku wystąpienia wątpliwości, co do sposobu wyliczenia pomocy, osoba załatwiająca sprawę może skorzystać z porady pracownika Referatu Podatków i Opłat Lokalnych.

4.1.6 W przypadku sporadycznego udzielania pomocy publicznej (np.: 2-3 razy w miesiącu), pracownik opracowujący projekt decyzji przekazuje do Referatu Podatków i Opłat Lokalnych **w terminie 3 dni** od daty udzielenia pomocy:

- kopię aktu, na mocy którego udzielono pomocy publicznej (np.: decyzja, uchwała, umowa),
- kopię zaświadczenia potwierdzającego udzielenie pomocy de minimis,
- dane dotyczące pomocy de minimis otrzymanej w 3 kolejnych latach (bieżącego roku oraz dwóch poprzedzających go lat):
  - zaświadczenia albo oświadczenia o wielkości pomocy lub
  - oświadczenia negatywnego (o nieotrzymaniu takiej pomocy).
- informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29.03.2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz.311 ze zm.).
  Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis jest dostępny również na stronie www.uokik.gov.pl, zakładka pomoc publiczna > informacje dodatkowe > formularze informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc lub na stronie www.piotrkow.pl, w BIP w zakładce pomoc publiczna.

Do czasu przekazania przez podmiot ubiegający się o pomoc zaświadczeń, oświadczeń lub informacji, o których mowa powyżej pomoc ta nie może być udzielona.

4.1.7 W przypadku, gdy pomoc de minimis udzielana jest w sposób ciągły i przygotowuje się znaczną ilość decyzji, uchwał, umów itp., pracownikowi zostanie udostępniony login podrzędny

[1] Rozdział 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007r., Nr 59, poz. 404 ze zmianami)

umożliwiający dostęp do aplikacji Shrimp w celu sporządzenia sprawozdania z udzielonej pomocy de minimis. Wprowadzenie danych do sprawozdania winno zostać dokonane bezzwłocznie po wydaniu decyzji oraz zaświadczenia potwierdzającego udzielenie pomocy, które podpisuje w imieniu organu udzielającego pomocy, kierownik komórki organizacyjnej właściwej do załatwienia sprawy. Zarejestrowane przypadki pomocy de minimis zostaną następnie przekazane do UOKiK przez pracownika Referatu Podatków i Opłat Lokalnych. W przypadku opisanym powyżej dokumenty dotyczące udzielonej pomocy pozostają w komórce organizacyjnej prowadzącej sprawę.

4.1.8 W przypadku, gdy beneficjent pomocy otrzymał pomoc na podstawie aktu normatywnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, zobowiązuje się pracowników, którzy otrzymali od beneficjentów pomocy deklaracje lub inne dokumenty określające kwoty pomniejszenia świadczeń, do przekazywania do Referatu Podatków i Opłat Lokalnych **w terminie 3 dni** od daty udzielenia pomocy, następujących informacji:

- kwotę pomocy otrzymanej przez beneficjenta na podstawie aktu normatywnego,
- kopię zaświadczenia potwierdzającego udzielenie pomocy de minimis,
- dane dotyczące pomocy de minimis otrzymanej z 3 kolejnych lat (bieżącego roku udzielania pomocy oraz dwóch lat go poprzedzających):
  - zaświadczenia albo oświadczenia o wielkości pomocy lub
  - oświadczenia negatywnego (o nieotrzymaniu takiej pomocy).
- informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29.03.2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz.311 ze zm.) - tj. informacje dotyczące:
  1) wnioskodawcy:
     a) imię i nazwisko albo nazwę,
     b) adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby,
     c) identyfikator gminy, w której wnioskodawca ma miejsce zamieszkania albo siedzibę,
     d) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
     e) formę prawną,
     f) wielkość,
     g) klasę działalności, w związku z którą wnioskodawca ubiega się o pomoc de minimis, zgodnie z rozporządzeniem RM z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD),
     h) datę utworzenia;
  2) sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy, w tym sprawozdania finansowe za okres 3 ostatnich lat obrotowych, sporządzane zgodnie z przepisami o rachunkowości,
  3) prowadzonej działalności gospodarczej, w związku z którą wnioskodawca ubiega się o pomoc de minimis,
  4) pomocy otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis.

  Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis jest dostępny na stronie www.ukoik.gov.pl, zakładka pomoc publiczna > informacje dodatkowe > formularze informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc lub na stronie www.piotrkow.pl w BIP w zakładce pomoc publiczna.

4.2 Obowiązki pracownika przy otrzymaniu pomocy

4.2.1 Za prawidłowe przygotowanie i terminowe przekazanie informacji o otrzymanej przez Miasto Piotrków Trybunalski pomocy publicznej odpowiadają kierownicy jednostek organizacyjnych, dyrektorzy biur, kierownicy biur i referatów oraz samodzielne stanowiska Urzędu Miasta Piotrkowa Trybunalskiego.

4.2.2 „Oświadczenie o wielkości pomocy publicznej uzyskanej przez Miasto Piotrków Trybunalski" w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu 2-ch poprzedzających go lat, w różnych formach, bez względu na źródło jej pochodzenia i przeznaczenia - stanowiące załącznik do składanych przez Miasto wniosków aplikacyjnych i umów dofinansowania dla projektów współfinansowanych ze

środków europejskich, przygotowuje Referat Podatków i Opłat Lokalnych, **w terminie 7 dni** od dnia otrzymania z komórki merytorycznej pisma o sporządzenie oświadczenia.

4.2.3 Pracownik odpowiedzialny za przygotowanie wniosku dotyczącego ubiegania się przez Miasto Piotrków Trybunalski o przyznanie środków publicznych stanowiących pomoc publiczną, zobowiązany jest do przekazywania do Referatu Podatków i Opłat Lokalnych informacji **o otrzymanej przez Miasto Piotrków Trybunalski pomocy publicznej, w terminie 3 dni** od daty otrzymania dokumentu potwierdzającego przyznanie środków stanowiących pomoc publiczną. Informacja winna zawierać następujące dane:

- dzień udzielenia pomocy,
- nazwę podmiotu udzielającego pomocy,
- podstawę prawną otrzymania pomocy publicznej/nr programu, decyzji, umowy,
- formę pomocy publicznej,
- wartość brutto i netto w PLN i Euro,
- przeznaczenie pomocy publicznej.

4.3 Monitorowanie pomocy publicznej

4.3.1 Monitorowanie pomocy publicznej obejmuje gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji o udzielanej pomocy publicznej, w szczególności o jej rodzajach, formach i wielkości, oraz przestrzeganie krajowego limitu skumulowanej kwoty pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie. Organem monitorującym pomoc publiczną jest Prezes Urzędu (UOKiK), a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie - minister właściwy do spraw rolnictwa. (art.31 ust.1 nw. ustawy).

4.3.2 **Miasto Piotrków Trybunalski** oraz podmioty mu podległe lub przez nie nadzorowane przekazują sprawozdania albo informacje, o których mowa w art. 32 ust.1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, z wykorzystaniem aplikacji **SHRIMP** (System Harmonogramowania Rejestracji i Monitorowania Pomocy Publicznej). Natomiast sprawozdania albo informacje, o których mowa w art. 32a w/w ustawy są przekazywane z wykorzystaniem aplikacji udostępnionej w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej p.n. „System rejestracji pomocy publicznej".

4.3.3 Za przygotowanie sprawozdań, o których mowa w art.32 i art.32a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej odpowiedzialny jest Referat Podatków i Opłat Lokalnych.

4.3.4 Za przygotowanie sprawozdania, o którym mowa w art. 34 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej odpowiedzialny jest Referat Dochodów.

4.4 Zwrot pomocy publicznej oraz przechowywanie dokumentacji związanej z otrzymywaniem i udzielaniem pomocy publicznej – okres przedawnienia

4.4.1 Zwrot pomocy publicznej następuje, gdy:

- pomoc została udzielona bezprawnie, (tzw. nielegalna),
- pomoc została wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem.

4.4.2 Wszystkie dokumenty dotyczące otrzymywania i udzielania pomocy publicznej zaliczane są do materiałów archiwalnych oznaczonych symbolem „A", czyli do dokumentacji mającej trwałą wartość historyczną, przewidzianej do przekazania do ww. archiwum (zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18.01.2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych).

4.4.3 Termin przedawnienia kompetencji Komisji Europejskiej do windykacji pomocy publicznej wynosi 10 lat od dnia udzielenia pomocy.

4.4.4 Jakiekolwiek działanie, podejmowane przez Komisję Europejską lub państwo członkowskie, działające na wniosek Komisji w odniesieniu do pomocy publicznej, która została uznana za pomoc przyznaną bezprawnie, powoduje przerwanie okresu przedawnienia. Każde przerwanie powoduje, że okres przedawnienia zaczyna biec od początku.

PREZYDENT MIASTA
Piotrkowa Trybunalskiego
Krzysztof Chojniak